

صحیفة الزهراء علیہ السلام

[249] جبرئیل با آیات الهی مونس ما بود، وبعد از تو تمام خیرها پوشیده شد. آی کاش پیش از تو مرده بودیم، آنگاه که رفتی و خاک ترا در زیر خود پنهان کرد. آنگاه حضرت فاطمه (علیها السلام) به خانه بازگشت و حضرت علی (علیه السلام) در انتظار او بسر برده و منتظر طلوع آفتاب جمالش بود، وقتی در خانه آرام گرفت به حضرت علی (علیه السلام) فرمود: آی پسر ابو طالب ! همانند جنین در شکم مادر پرده نشین شده، و در خانه اتهام به زمین نشسته آی، شاه پرهای شاهین را شکسته، و حال آنکه پرهای کوچک هم در پرواز به تو خیانت خواهد کرد. این پسر ابی قحافه است که هدیه پدرم و مایه زندگی دو پسر را از من گرفته است، با کمال وضوح بامن دشمنی کرد، و من او را در سخن گفتن با خود بسیار لجوج و کینه توز دیدم، تا آنکه انصار حمایتشان را از من باز داشته، و مهاجران یاریشان را از من دریغ نمودند، و مردم از یاریم چشم پوشی کردند، نه مدافعی دارم و نه کسی که مانع از کردار آنان گردد، در حالیکه خشمم را فرو برده بودم از خانه خارج شدم و بدون نتیجه بازگشتم. آنروز که شمشیرت را بر زمین نهادی همان روز خویشان را خانه نشین نمودی، تو شیرمردی بودی که گرگان را می کشتی، و امروز بر روی زمین آرمیده آی، گوینده آی را از من دفع نکرده، و باطلی را از من دور نمی گردانی، و من از خود اختیاری ندارم، آی کاش قبل از این کار و قبل از اینکه این چنین خوار شوم مرده بودم، از اینکه اینگونه سخن می گویم خداوندا عذر می خواهم، و یاری و کمک از جانب توست.
